

sintetitzarem la resposta de CCOO a unes declaracions fetes per la FETE, tal resposta va aparèixer a «El País» de febrer pàgina 27:

a) CCOO sortint al pas de les informacions manipulades que el major guany de l'acord es la consulta als professors del model retributiu.

b) Es destinen 15.668 milions de pessetes en concepte d'homologació del complement de destí o bé augmentos salarials per altres conceptes.

c) També es destinen 11.430 milions en concepte d'equiparació de la dedicació exclusiva.

d) L'estabilitat dels interins i contractats es generalitza a tots els professors no únicament els que duguin tres anys de feina (segons la proposta parlamentària socialista).

La valoració de l'acord i de la polèmica desde la nostra òptica sindical es la següent:

Pablo del Rio, Editor, nos ha remitido las siguientes novedades publicadas:

– Programa de Reeducación para Dificultades en la Escritura: Elena Huerta, Antonio Matamala.

– La Teoría de Piaget y la Educación Preescolar: Constance Kamii, Rheta Devries.

– Monografía de Infancia y aprendizaje: La adquisición del Lenguaje.

1) Els acords pactats amb el Ministeri impliquen per la via dels fets consumats el reconeixement del dret a la negociació col·lectiva.

2) Els acords no son tan sols econòmics (millores obvies) sino també socials (jubilació, estabilitat laboral, etc.) i fins i tot de procediment (consultes als claustres); gran victòria quan les diferents lleis educatives anaven retallant el poder decisor dels mateixos en favor de la progressiva jerarquització.

3) La no unitat d'acció de les diferents centrals sindicals implica un cos sindical a curt i mig termini (veure valoració vaga FETE feta abans).

4) Potenciar el debat abans de convocar vagues de «demostració de força sindical».

5) UCSTE (STEI) està contra els complements de destí que impliquen una jerarquització via salarial i sí per pujades quasi lineals.

Per concloure: nula incidència de la vaga de FETE a les Illes, petita incidència a la resta de l'estat, no hi ha gué unitat d'acció per discrepàncies en la taula reivindicativa i les concepcions de fons sobre el model retributiu; acord acceptable amb el ministeri que no pot ésser enfosquit per la cortina de fum de centrar la polèmica entre el nivell 12 i el nivell 13-14.

Aquest article està gestat entre la nit del 23/4 de febrer de 1982 i voldria concloure amb un CLAM DE «VISCA LA DEMOCRACIA».

Biel Caldentey
Joan Pintado

ENTREVISTA A MARGALIDA OBRADOR

SOMNIS, COLORS I SILENCIS és el títol del primer llibre de poesia de Margarida Obrador, publicat per l'editorial Pit de Roure.

L'autora és companya nostra pels fet d'ésser professora d'EGB i membre de la Comissió Permanent d'Ensenyança Privada. Per aquestes circumstàncies hem cregut oportú fer-li una entrevista per a «Pissarra».

Des de quan escrius?

Més o manco des dels tretze anys, encara que he passat per molts d'interval·ls de silenci. Primerament escrivia en castellà, ja que era la llengua que havia hagut d'aprendre a l'escola, després durant un cert temps no vaig voler escriure res fins que no pogués fer-ho en la meua llengua.

Temes del teus poemes?

Hi ha una mescla de tot: vivències, ecologia, crítica social, etc.

Pel que dius pareix que dones una gran importància al contingut. Vol dir això que descuides la forma?

No, de cap manera, Crec que les dues coses van molt lligades. És important allò que vols dir, però també ho és la manera com ho dius perquè sigui estètica i no deixi d'ésser obra poètica. Qualsevol poema duu el seu treball.

Què penses de la poesia subrealista d'avui?

Crec que la poesia com qualsevol forma d'expressió artística és comunicació, però això a mi m'interessa arribar al major nombre possible de persones. No vull

arribar només a un cercle reduït i tancat d'intel·lectuals. Pens que si la gent del carrer no llegeix poesia és per dues raons: la primera perquè no l'han ensenyat de disfrutar de la poesia i la segona perquè la poesia no va dirigida a ells.

Per acabar donam les gràcies a Margarida i li desitjam molta sort amb aquest llibre.

A continuació posam un poema del citat llibre per als nostres lectors de «Pissarra».

I VAIG VEURE GERMINAR L'ESPERANÇA

No lluny

de les teves paraules

vaig trobar un al·livi de flors.

Les flors

em donaren el fruit.

Els fruits

les seves llavors.

Les llavors

ompliren un buit paner estèril.

I vaig regar-les amb somnis i colors.

I vaig esperar el pas de la lluna.

I vaig veure germinar

L'ESPERANÇA